

POSTANOWIENIE

Dnia 7 października 2010 r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu Wydział III Karny w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Lidia Hojeńska

Protokolant: Edyta Makowska

Prokurator Prokuratury Okręgowej – nie stawił się zawiadomiony prawidłowo

po rozpoznaniu wniosku Prokuratora Prokuratury Rejonowej dla Wrocławia – Psie Pole z dnia 4 października 2010 roku (data wpływu), sygn. akt 1 Ds. 1281/09 o przedłużeniu tymczasowego aresztowania wobec **P. B.**

na podstawie art. 249 § 1 k.p.k. i art. 258 § 1 i 2 k.p.k. w zw. z art. 263 § 2 k.p.k.

postanawia

przedłużyć do dnia **14 stycznia 2011 roku**, tj. na okres kolejnych trzech miesięcy tymczasowe aresztowanie zastosowane postanowieniem Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Fabrycznej z dnia 15 stycznia 2010 roku, sygn. akt XII Kp 27/10 wobec **P. B.**, s. J. i M. z domu B. urodzonego dnia (...) we W.,

podejrzanego o to, że:

I.w okresie od września 2008r. do czerwca 2009r. we W., działając w warunkach czynu ciągłego, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, nabył od P. M., celem dalszej odsprzedaży nie mniej niż 20 razy po nie mniej niż 50 gram środka odurzającego w postaci marihuany w łącznej ilości nie mniejszej niż 1 000 gram, co stanowi nie mniej niż 7 000 porcji rynkowych o łącznej wartości rynkowej nie mniejszej niż 30 000 zł oraz nie mniej niż 5 razy nabył po nie mniej niż 6 gram substancji psychotropowej w postaci amfetaminy w łącznej ilości nie mniejszej niż 30 gram, co stanowi nie mniej niż 300 porcji rynkowych o łącznej wartości nie mniejszej niż 9 000 zł, które to narkotyki sprzedawał dalszym odbiorcom, w szczególności :

- w okresie od stycznia 2009r. do marca 2009r. we W., wbrew przepisom ustawy, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, udzielił P. S. środek odurzający w postaci marihuany w łącznej ilości nie mniejszej niż 10 gram za łączną kwotę nie mniejszą niż 300 zł,

- w okresie od stycznia 2009r. do kwietnia 2009r. we W., wbrew przepisom ustawy, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, udzielił R. J. środek odurzający w postaci marihuany w łącznej ilości nie mniejszej niż 10 gram za łączną kwotę nie mniejszą niż 300 zł,

- w okresie od września 2008r. do czerwca 2009r. we W., wbrew przepisom ustawy, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, udzielił małoletniemu K. D. środek odurzający w postaci marihuany w łącznej ilości nie mniejszej niż 10 gram za łączną kwotę nie mniejszą niż 300 zł,

- w okresie od grudnia 2008r. do marca 2009r. we W., wbrew przepisom ustawy, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, udzielił małoletniemu A. W. środek odurzający w postaci marihuany w łącznej ilości nie mniejszej niż 15 gram za łączną kwotę nie mniejszą niż 450 zł oraz substancję psychotropową w postaci amfetaminy w łącznej ilości nie mniejszej niż 15 gram za łączną kwotę nie mniejszą niż 450 zł,

- w okresie od grudnia 2008r. do sierpnia 2009r. we W., wbrew przepisom ustawy, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, udzielił małoletniemu P. K. środek odurzający w postaci marihuany w łącznej ilości nie mniejszej niż 15

gram za łączną kwotę nie mniejszą niż 450 zł oraz substancję psychotropową w postaci amfetaminy w łącznej ilości nie mniejszej niż 3 gramy za łączną kwotę nie mniejszą niż 90 zł,

- w okresie od stycznia 2009r. do sierpnia 2009r. we W., wbrew przepisom ustawy, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, udzielił P. W. środek odurzający w postaci marihuany w łącznej ilości nie mniejszej niż 20 gram za łączną kwotę nie mniejszą niż 600 zł,

tj. o czyn z art. 59 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k.

II. w okresie od stycznia 2009r. do kwietnia 2009r. we W. brał udział w obrocie znaczną ilością środków odurzających w postaci marihuany w łącznej ilości nie mniejszej niż 6 gram, co stanowi nie mniej niż 42 porcje tego środka o wartości rynkowej nie mniejszej niż 180 zł, w ten sposób, iż nabył ww. narkotyki od P. M., a następnie celem ich dalszej sprzedaży, przekazał je D. L., który odsprzedał je dalszym bezpośrednim odbiorcom, w tym P. S.,

tj. o czyn z art. 56 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Fabrycznej postanowieniem z dnia 15 stycznia 2010 roku w sprawie sygn. akt XII Kp 27/10 zastosował wobec P. B. środek zapobiegawczy w postaci tymczasowego aresztowania, wskazując na istnienie przesłanek z art. 249 § 1 k.p.k. oraz z art. 258 § 1 i § 2 k.p.k.

W dniu 4 października 2010 r. do tutejszego Sądu wpłynął wniosek Prokuratora Prokuratury Okręgowej we Wrocławiu o przedłużenie tymczasowego aresztowania wobec P. B. do dnia 14 stycznia 2011 r. We wniosku, złożonym na podstawie art. 263 § 2 k.p.k., podniesiono, iż nie ustały przesłanki stosowania tymczasowego aresztowania wobec podejrzanego, co uzasadnia dalsze utrzymywanie tego środka zapobiegawczego. Ponadto za przedłużeniem tymczasowego aresztowania przemawia to, iż dla merytorycznego zakończenia postępowania przygotowawczego w niniejszej sprawie niezbędne jest uzupełnienie materiału dowodowego.

Wniosek Prokuratora zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 263 § 2 k.p.k., jeżeli ze względu na szczególne okoliczności sprawy nie można było ukończyć postępowania przygotowawczego w terminie określonym w § 1 tego artykułu, na wniosek prokuratora, sąd pierwszej instancji właściwy do rozpoznania sprawy, gdy zachodzi tego potrzeba, może przedłużyć tymczasowe aresztowanie na okres, który łącznie nie może przekroczyć 12 miesięcy.

Sąd Okręgowy uznał, że fakt popełnienia przez podejrzanego zarzucanych mu przestępstw, jest w znacznym stopniu uprawdopodobniony zebrany w sprawie materiałem dowodowym. Za sprawstwem podejrzanego w szczególności przemawiają: zeznania świadków K. D., A. W., P. K., P. W., H. S., wyjaśnienia podejrzanych D. L., P. S., R. J., wyniki okazań, przeszukań, zapisy rozmów, a także wyjaśnienia podejrzanego P. B..

Aktualna pozostaje także szczególna przesłanka zastosowania tymczasowego aresztowania określona w art. 258 § 2 k.p.k. Charakter czynów zarzucanych podejrzanemu, okoliczności związane z ich popełnieniem, jak również wcześniejsza karalność podejrzanego dają w pełni podstawę do prognozowania, że P. B. może zostać wymierzona surowa kara pozbawienia wolności, a w związku z tym, w wypadku pozostawiania przez podejrzanego na wolności, mógłby on podejmować działania utrudniające prowadzone przeciwko niemu postępowanie karne.

Nie bez znaczenia jest fakt, iż podejrzany współpracował w trakcie popełniania zarzucanych mu przestępstw z innymi osobami, które będąc zainteresowane wynikiem postępowania mogłyby ustalać z podejrzanym wspólną wersję wydarzeń. Czyni to realną obawę, iż w warunkach wolnościowych podejrzany mógłby nakłaniać do składania fałszywych zeznań lub nieprawdziwych wyjaśnień.

Zauważyć należy, że podejrzanemu zarzuca się m.in. popełnienie zbrodni z art. 59 ust 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, co rodzi obawę, iż będzie się on ukrywał przed organami wymiaru sprawiedliwości, aby uniknąć grożącej mu surowej kary. Owo zagrożenie surową karą jest zatem wystarczającą i samodzielną przesłanką stosowania środka zapobiegawczego w postaci tymczasowego aresztowania, określoną w art. 258 § 2 k.p.k.

Postępowania przygotowawczego nie zdołano ukończyć przed upływem terminu zastosowanego wobec podejrzanego środka zapobiegawczego z uwagi na wielość czynności procesowych, które należy w sprawie wykonać oraz rozwojowy charakter śledztwa. Dlatego też organowi prowadzącemu śledztwo nie można zarzucić opieszałości w działaniu, a okoliczności przemawiające za przedłużeniem tymczasowego aresztowania uznać można za „szczególne”, w myśl przepisu art. 263 § 2 k.p.k. Obecnie niezbędne jest ustalenie kolejnych osób, które nabywały od podejrzanego środki odurzające, dokonanie dalszej analizy uzyskanych i odtajnionych zapisów rozmów prowadzonych przez podejrzanego z nabywcami, jak również osobami, które dostarczały środki odurzające, przeprowadzenie okazań.

W świetle dokonanych ustaleń jedynie przedłużenie wobec P. B. najsurowszego ze środków zapobiegawczych, jakim jest tymczasowe aresztowanie, pozwoli zabezpieczyć prawidłowy tok prowadzonego postępowania karnego.

Sąd Okręgowy nie stwierdził ponadto w przypadku podejrzanego, warunków uzasadniających odstąpienie od stosowania tymczasowego aresztowania, opisanych w art. 259 § 1 k.p.k.

Mając zatem na uwadze, iż środki zapobiegawcze o mniej dolegliwym charakterze niż środek zastosowany, mogłyby nie wypełnić swej roli, tj. nie zabezpieczyć w sposób prawidłowy toczącego się postępowania, Sąd – działając na podstawie powołanych przepisów - orzekł jak na wstępie.